

Τὸ «Μπαλλόνι»

Ἄλλη αὐτὴ φέρου τῶν ἀγγλῶν συγγραφέων I. H. Darnley καὶ G. Marville Fenn παιχθεῖσα εἰς τὸ θέατρον «Τούχα» τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ ἱπαναληφθεῖσα τρεῖς ἑτάς τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ καλλιτέρα τῶν ἀρετῶν τῆς εὐρίσκειται ἐν τῇ πρωτοτυπῇ τῆς ὑποθέσεως. Ὁ ἰατρός Δία-Κλύων, νομίζων ὅτι ἐκ λάθους ἰδηλητηρίασε τὴν θεῖαν τῆς μονστῆς τοῦ Καν Θερεσίαν Φίτο-Τζόν ἐπιβαίνει τοῦ ἀεροστάτου «Σεληνόφωρος» εἰοίμου καθ' ὅλα νὰ φέρῃ εἰς τὰ ὕψη τὸν ἰδιοκτήτην του λοχαγὸν Φράγκ Κάμερον. ἀεροπόρον, ὁ ὅποιος εἶνε ὁ ἀκούσιος δημιουργὸς τῆς παρεξηγήσεως αὐτῆς καὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ φευγόντος τῆς χείρας τῆς δικαιοσύνης δόκτορος. Ἐρευνητῶν μεταξύ τῶν φαρμάκων τοῦ ἰατροῦ πρὸς ἀνιούριον στριχίνης διὰ τὴν δηλητηρίασιν τῆς μικρῆς σκυλίτσας τῆς περιηγητῆρας Μίς Βέρ, ἀντικαθίστατ' ἰξ ἀπροσεξίας τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης φιάλην τῆς μαγνησίας, ἰξ ἧς ἰδόθη τὸ φάρμακον εἰς τὴν κ. Φίτο-Τζόν,

μὲ τὴν φιάλην τῆς στριχίνης, μέρος τῆς ὁποίας ἰσταίειν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὴν ἀχώριστον σύντροφον τῆς Μίς Βέρ. Ὁ ἰατρός εὐρίσκειν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καθ' ἧ στιγμὴν εἰσέρχεται ἡ Μίς Βέρ θρηνούσα τὸν θάνατον τῆς προσηλυτῆς συντρόφου τῆς καὶ ἀκταρωμένη τὸν δολοφόνον τῆς. ἀντὶ τῆς μαγνησίας τὴν στριχίνην, νομίζει ὅτι πρόκειται περὶ τῆς κ. Φίτο Τζόν τὴν ὁποίαν χωρὶς νὰ θελή ἰδηλητηρίασε, καὶ προβαίνει εἰς τὸ ἀπονενοημένον διαθεῖμα τοῦ ἰνακρίτου ταξιδίου δια νὰ ἀπορῶγγε τὰς συνέπειας τῆς ὑποτιθέμενης ἀπροσεξίας του. Ἐνοετικῶς, δὲ σωζοταὶ ἀποδιδάσκωνος ἐπὶ μαλακῇ ἐνῶ τὸ «Σεληνόφωρος» εὐφρομένον ἐκ νέου παρασυραταὶ καὶ γίνεταὶ ἐγὶνια κομμάτια ἡ ἀνιούριος τῶν ὁποίων ἰδοσιν ἀπορῶγγε εἰς τὰς ἰρημερίδας νὰ ἰνυγράψωσι τὸν θάνα-

τον τοῦ δυστυχοῦς Κλύων, ὁ ὅποιος καὶ πάλιν ἱπανέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ γίνῃ ἰρηματιον νέων παρεξηγήσεων. Εἰς τὸ τέλος χωρὶς εἰς τὴν Μίς Βέρ ἀνακαλύπτεταὶ τὸ λάθος καὶ δίδεταὶ τέλος εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ δόκτορος καὶ... εἰς τὴν κωμωδίαν

Ἄξιθαύμαστος πλοκή εἶνε καὶ τὸ ἄλλο προσόν τῆς κωμωδίας ἡ ὁποία φέρει καὶ πλοῦτον καλαισθησίας ἐν τῷ διαλόγῳ ἡ ἴσηρότης του ἀπεδοθη πολὺ ἐπιτυχῶς εἰς μεταφράσιν, ὁφειλομένην εἰς τὸν κ. Κωνσταν. Πατριδην.

Ἡ ἰατέλλεσις ἀληθῆς ἐπιτυχία ὄφ' ὅλας τῆς ἐπόψεως.

Ὁ ἰσπρος Ὀθέλλος.